

21. zasedanje Vzhodnosrednjeevropskega in jugovzhodnoevropskega jezikovno-zemljepisnega oddelka Skupine strokovnjakov Združenih narodov za zemljepisna imena

Ljubljana, 26. 11. 2015

Geografski inštitut Anton Melika ZRC SAZU je v Prešernovi dvorani Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani konec novembra leta 2015 organiziral in gostil 21. zasedanje Vzhodnosrednjeevropskega in jugovzhodnoevropskega jezikovno-zemljepisnega oddelka (*East Central and South-East Europe Linguistic/Geographic Division*) Skupine strokovnjakov Združenih narodov za zemljepisna imena (*Nations Group of Experts on Geographical Names* ali UNGEGN), ki mu predseduje Slovenija.

Članice so Albanija, Bosna in Hercegovina, Bolgarija, Ciper, Češka, Črna gora, Gruzija, Hrvaška, Madžarska, Makedonija, Poljska, Srbija, Slovaška, Slovenija, Turčija in Ukrajina.

Tokratnega, že 21. zasedanja so se udeležile Češka, Hrvaška, Madžarska, Poljska, Srbija, Slovaška, Slovenija in Ukrajina, ki so v dopoldanskem delu srečanja predstavile svoja nacionalna poročila o delu na področju zemljepisnih imen po 20. zasedanju tega jezikovno-zemljepisnega oddelka, ki je bilo v Zagrebu 9. 2. 2011.

V popoldanskem delu srečanja so udeleženci razpravljali predvsem o eksonimih, problemih transliteracije in transkripcije zemljepisnih imen v jugovzhodni Evropi ter mikrotoponimih kot kulturni dediščini. Slovenija je predstavila dva prispevka: Jožica Škofic z Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU je predavala o mikrotoponimih kot delu slovenske kulturne dediščine, Drago Kladnik z Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU pa o imeniku slovenskih eksonimov.

Zasedanja se je udeležilo 21 raziskovalcev in vladnih predstavnikov sodelujočih držav. Slovensko delegacijo je vodil Milan Orožen Adamič, predsednik Komisije za standardizacijo zemljepisnih imen Vlade Republike Slovenije.

Drago Perko

MARKO ZAPLATIL

Slika: Skupinska slika večine udeležencev 21. zasedanje Vzhodnosrednjeevropskega in jugovzhodnoevropskega jezikovno-zemljepisnega oddelka UNGEGN-a.

Delavnica za doktorske študente geomorfologije – Windsor 2015

Windsor, Združeno kraljestvo, 7.–10. 12. 2015

Med 7. in 10. decembrom 2015 je bila v zahodnem predmestju Londona organizirana delavnica *Windsor 2015*, ki jo v okviru Britanske zveze za geomorfologijo (*British Society for Geomorphology*, v nadaljevanju BSG) organizirajo že več kot 30 let. Dogodek se že od samega začetka odvija v dvorcu Cumberland Lodge (slika 2), ki stoji sredi parka Windsor Great Park. Park je v lasti kraljeve družine in obsega več

kot 20 km². Na severu meji na bolj znani Windsor Castle, sicer največji naseljeni grad na svetu. Dvorec Cumberland Lodge, je v celoti namenjen študijskim dogodkom, kot so konference, seminarji, predavanja, delavnice in srečanja. Dvorec obišče več kot 4000 študentov letno.

Delavnice Windsor v organizaciji BSG so namenjene pridobivanju novih znanj za mlade doktorske študente geomorfologije, pri čemer izpostavljajo vodenje raziskovalnih projektov, skupinsko delo, delo z obsežnimi bazami podatkov, terensko delo, laboratorijsko in numerično modeliranje, pridobivanje finančnih sredstev, objavljanje člankov in razvoj nadaljnje znanstvene kariere. Pomembno je tudi druženje doktorskih študentov na začetku njihove znanstvene poti, spoznavanje raziskovalnih metod na različnih področjih geomorfologije ter prepoznavanje delovanja različnih univerz po svetu. Tokratne

BRIAN WHALLEY

Slika 1: Udeleženci delavnice BSG Windsor 2015.

DANIEL SPERL

Slika 2: Delavnica že več kot 30 let poteka v idiličnem kraljevem dvorcu Cumberland Lodge.

delavnice se je udeležilo 28 doktorskih študentov z vsega sveta, predvsem iz Velike Britanije pa tudi iz Nemčije, Avstrije, Italije in prvič iz Slovenije. Delavnico so organizirali britanski geomorfologi Tom Coulthard, Brian Whalley, Tony Parsons, David Favis Mortlock in Paul Farres.

Delavnica se je začela z uvodnimi predstavitvami ter nadaljevala s skupinskim delom. Na podlagi fotografij smo opredeljevali geomorfološke značilnosti pokrajine in procesov. Predstavljene so bile še značilnosti doktorskega študija geomorfologije ter filozofija znanosti. Naslednji dan so predstavili uvod v modeliranje v geomorfologiji s pregledom funkcij računalniškega programa *NetLogo* ter uvod v zasnovo raziskav s kratkim terenskim ogledom. Popoldan je sledilo skupno oblikovanje namišljene raziskave. Zanimivim predstavitvam skupin smo v večernih urah dodali še predstavitev Christopherja Darvilla (slika 3) o njegovi raziskavi kvartarnih ledeniških in okoljskih sprememb v Patagoniji. Tretji dan smo se posvetili modeliranju ter upravljanju obsežnih baz podatkov ter organizaciji terenskih in laboratorijskih raziskav. Preostanek dneva smo porabili za predstavitev našega dela v okviru doktorskega študija. V svoji predstavitvi sem predstavil Slovenijo, Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU ter geomorfološke raziskave v Sloveniji s poudarkom na raziskavah krasa. Zadnji dan smo namenili pripravi člankov ter predstavitvi dosežkov lastnih raziskav v znanosti ter tudi med javnostjo, na kar smo naveli tudi povezovanje prek socialnih medijev ter blogov.

Večji del študentov pri sodobnih geomorfoloških raziskavah žal prepogosto uporablja zgolj modeliranje, redkeje pa terensko delo. Povečini se ukvarjajo s fluvialnimi procesi, sledijo ledeniški procesi, sedimentacija, vetrna erozija, upravljanje z vodami, nekateri pa v svoje področje raziskovanja vključujejo tudi kraške procese.

Odlično organizirana delavnica z dinamičnim programom je med vsemi udeleženci pustila izjemno pozitiven vtis. Mladim geomorfologom zagotovo koristijo tudi številna nova poznanstva. Organizatorji in vodje delavnice so bili izjemno odzivni na pobude udeležencev, tako da je bilo navkljub strukturiranemu programu dovolj časa tudi za individualni pristop. Možnosti nadgradnje so zagotovo tudi na področju terenskega dela, ki ga je bilo v okviru delavnice malo. Videlo se je tudi, da današnja izjemna specializacija posredno krni znanje z različnih področij geomorfologije in odgovarja zgolj na specifična strokovna vprašanja.

TOM COULTHARD

Slika 3: Svoje bogate izkušnje doktorskega študija je z nami delil tudi Christopher Darvill.

Za finančno podporo ob udeležbi na delavnici *Windsor 2015*, se zahvaljujem Mednarodni zvezi geomorfologov (*International Association of Geomorphologists*), ki je za namene dogodka razpisala dve štipendiji in s tem pokrila stroške včlanitve v BSG in prijave na delavnico.

Več informacij o BSG in delavnici lahko pridobite na spletni strani <http://www.geomorphology.org.uk/>.
Jure Tičar

Delavnica Znanje, oblikovanje politik in učenje v evropskih metropolitanskih regijah: izkušnje in pristopi

Bruselj, Belgija, 25.–26. 1. 2016

Delavnico z izvirnim naslovom *Knowledge, Policymaking and Learning in European Metropolitan Areas: Experiences and Approaches* je organiziral Nicola Francesco Dotti, nosilec doktorskega projekta *GREAT PI: Geography of Research in Europe and Territorial Policy Innovation* na Vrije Universiteit Brussel v soorganizaciji Eupolis iz Milana. Namen delavnice je bil preučiti dialog med znanostjo, oblikovanjem politik in odločanjem, kjer poglobitveno vlogo igra upravljanje z znanjem.

Prvi dan smo prisluhnili 16 referatom s poudarki na treh temah – znanju o oblikovanju politik, znanju za oblikovanje politik, ter učenju politik za boljše upravljanje. Drugi dan, ko je program potekal na Odboru regij, smo v dveh tematskih delavnicah razpravljali, kako podpreti znanje v odnosu do oblikovanja politik (moderator te delavnice je bil podpisani) ter o strokovnjakih in potrebnih raziskavah kot predpogoju za učinkovito upravljanje metropolitanskih regij.

Kot je v skupnih sklepih poudaril Tassilo Herrscher, je ključno v odnosu med znanjem in oblikovanjem politik ugotoviti pravo resnico, poiskati poti za njen prenos v politike ter na koncu pravilno artikulirati in implementirati znanja v politikah. Kljub prenosu znanja v politike je treba zagotoviti njegovo lastništvo in avtoriteto, utrditi prepričanje v nujno potrebnost znanj ter spodbuditi k neprestanemu preverjanju in dopolnjevanju obstoječega znanja. Upoštevati je treba različne razmere, v katerih se znanja vključuje pri odločanju. Za lažji prenos v prakso morajo biti strukture (nosilci) znanja lahko dosegljive, znanje pa prilagodljivo na način, da ga je možno uporabiti v različnih kontekstih, ob različnih potrebah

MARION BERZIN

Slika1: Udeleženci delavnice.